A 3216

38
1977
1941.

Oslo, 19. juli 1941.

Kamerat!

Arbeidernes faglige Landsorganisasjon har ennå ikke fått svar på henvendelsen til Reichskommissar av 30.juni, og de krav som henvendelsen inneholdt, er ikke oppfyllt. Tross en serie purringer og gjentatte henvendelser til den tyske avdeling som Landsorganisasjonen har vært henvist til å "samarbeide" med, avdelingen for "arbeid og sosialvesen" som ledes av herr Kasper. De tillitsmenn som ble kastet i fengsel fordi de på organisasjonens vegne sa fra om de uhyrlige tilstanne NS-styret har ført land og folk opp i. L.O.'s nestformann Ludv. Buland, Kommuneforbundets formann Thorbjørn Henriksen, Lokomotivforbundets formann Narvestad, og Postforbundets formann O.Røyne, sitter fremdeles arrestert, og det foreligger ikke noe tilsagn om at de vil bli satt på frifot. Og det foreligger heller ingen konkret innrømmelse av de øvrige krav sekretariatet har satt opp som betingelse for å kunne fortsette i sine tillitsverv.

I hele forrige uke gjorde Landsorganisasjonens ledere daglige forsøk på å komme på talefot med tyskerne. Først lørdag ble de tatt mot til en konferanse hos herr Kasper. I denne konferanse deltok Jens Tangen, adv. Hansteen og Henry Hansen. De ble møtt med den noe overraskende beskjed at den tyske sosialavdelingen heretter ikke ville komme til å ha noe mer med fagorganisasjonen å gjøre, men at den virksomheten denne hittil har utøvd fra nå av skal gå over til det nye "Fagforeningsdirektoratet", der den for ganske andre meriter enn fagforeningsarbeid kjente nazist, den nye "ordfører" i Aker, Edv. Stenersen, skal være generaldirektør og overløperen Erling Olsen direktør. Herr Kasper lagot så et takk og farvell - men det lyktes ikke å få noe ut av ham med hensyn til det som L.O. hadde reist i sin henvendelse til Terboven! Etter denne konferanse har tyskerne tilstilt L.O. og forbundene en skriftlig beskjed om at de har latt seg avløse av dette direktoratet, som har overtatt de funksjoner tyskerne før har forvaltet.

Det er imidlertid ingen grunn til å tru at tyskerne -selv om de gjør denne omgående bevegelse - gir fra seg en tøddel av sin innflydelse. Det er snarere all grunn til å frykte at de vil stramme tøylene. De velger å tre i bakgrunnen, og lar det nye kontoret og de dertil egnede redskaper arbeide for seg. De kan selv gi direktiver, men avlaster seg for alt ansvar i ennå sterkere grad enn hva tilfelle nittil har vært. At dette også er et ledd i bestrebelsene på å ignorere Landsorganisasjonens klare standpunkt til situasjonen, formulert i henvendelsen til Terboven, er neppe noen av fagorganisasjonens tillitsmenn og medlemmer i tvil om.

Landsorganisasjonens ledelse er imidlertid ikke tilsinns å gi noe kjøp når det gjelder de vilkår som er oppstilt fagorganisasjonens fortsatte bestånen og virksomhet.

Sekretariatet og forbundenes ledelse fastholder at de arresterte tillitsmenn skal slippes fri, og at det fremtiden gis tillitsmenn fritt leide når de taler organisasjonens og arbeidernes sak, de krever adgangen til å arbeide for lønnskompensasjon for den trykkende prisstigningen, de fordrer slutt på inngrepene og innblandingen i interne forhold, fremforalt vil de ha seg frabedt NS.-overgrep og innsetting av nazikommissærer - og hvis disse ønsker ikke blir oppfyldt, har de klart og uten omsvøp sagt fra hva som vil skje.

Det er dette som ligger til grunn for det nye vedtaket Sekretariatet har gjort og som alt har vunnet tilslutning i vide kretser av fagbevegelsen. I møte 16. juli er følgende uttalelse enstemmig vedtatt:

Sålenge det ikke er gjort klart hvorvidt det kan regnes med holdbare arbeidsmuligheter for fagorganisasjonen i tiden framover, jfr. Sekretariatets brev til Reichskommissar av 30.juni 1941, vil det etter Sekretariatets mening ikke være grunnlag for fagorganisasjonen til å inntre i samarbeid med det nyopprettede Direktorat for arbeidsorganisasjoner.

Jens Tangen og andre tillitsmenn fra Landsorganisasjonen har i en konferanse med den nye "fagforeningsdirektør", Stenersen, meddelt ham om dette vedtaket.

Det er ikke inntrådt noen vesentlig endring i den faglige situasjon når dette skrives. Bortsett fra at det naturligvis må virke inn på fagforundenes og foreningenes virksomhet at fagorganisasjonen nå er løsgjort fra tyskernes direkte formynderskap, samtidig som organisasjonen tydelig har sagt fra at den ikke vil ha noe med nasifilialen i Trondheimsveien 2 å gjøre før det er gitt forsikring om holdbare arbeidsmuligheter for organisasjonen. Det er derfor nå ingen grunn til å forelegge fagbladene til sensur, det er ikke påkrevd å søke om godkjenning på økonomiske disposisjoner av noe slag, nå kan foreninger og forbund innrette seg på ikke å la hverken quislingene eller tyskerne kikke seg i kortene. Så får det bli deres sak å ta affæret

Fagorganisasjonen har staket opp sin kamp - og arbeidslinje for den nærmeste tiden. Den er alle fagorganiserte enig i. Og den vil bli fulgt. Velger våre motstandere å la det stå til og vil de ikke imøtekomme de reiste kravene, kommer de med nye renker og anslag, vil de møte en kampberedt organisasjon, preget av samhold og frihetstrang.

.V.

"Kulturoppløsnings-departementet" har nå gått til beslag av en mengde utmerket norsk literatur. Denne gang er det mest arbeider-literaturen som skal vekk. Bøker som vi har lært å holde av og som vi har nyttiggjort oss i arbeidet vårt er nå ute av handelen. Det gjelder bøker av Halvdan Koht, Halvard M. Lange, Einar Gerhardsen, Arnulf Øverland, Nordahl Grieg, Håkon Lie, H.J.Hjartøy, C.J.Hambro, Sigrid Undset og mange, mange andre. Alle skr ifetr utgitt av kommunistiske og syndikalistiske forlag er slettet totalt. Hvor latterlig det hele er, forstår vi når to sangbøker er beslaglagt nemlig "Arbeidersangbok" og "Arbeiderbarnas sangbok" Tåpelig handling. And kan ikke stenges ute. Tanker kan ikke beslaglegges. Heller ikke en levende melodi:

Norge for folket - fra hytte og hus
sterkt skal det stige som vårvinnens brus
juble sin sang hvor maskinene slår,
nynne ved disk og ved pult på kontor
og storme ut til havets menn som tar sin tørn ombord:
Plass for oss alle, plass for alle som vil:
NORGE FOR FOLKET.

.V.

Erling Olsen - kommer til å stå som norsk fagbevegelses største quisling. Han gikk ifjor straks etter krigsutbruddet sammen med Halvard Olsen og Håkon Meyer i spann med nazisterne for å forsøke å erobre fagorganisasjonen. Han var med og laget en egen organisasjon til det formålet. Han var med og tilbød nazistene "arbeider-representasjon" i en nazistisk regjering. Han innrettet seg i forvisningen om at "krigen på kontinentet er avsluttet med seir for Tyskland", som det ble uttrykt i et program som han var underskriver av. Da nazistene foretok sitt store kup den 25. september ifjor, var han også med og inntok plassen som nazistisk observatør i Landsorganisasjonen. Han utbygget sitt samarbeide med Meyer,

Halvard Olsen, Sverre Krogh og andre nazistiske leiesvenner. Han ble medlem av arbeidslov-kommisjonen. Men i fagorganisasjonen ble han ensom - -. Han ble etterhvert sløv i arbeidet. Likegla med å møte på kontoret. Var mest å finne på restauranter. Han gikk i ørske. Det ble stadig stillere om ham.

Men plutselig trådte ha m fram på NS' faggruppeorganisasjonskursus og erklerte seg som medlem av "partiet". Nå er han belønnet med stillingen som direktør i det nye Direktorat for fagforeningsspørsmål. Her skal han nå sitte som nazistisk vaktbikje for den organisasjon hvor han i mange år har hatt sitt levebrød. Vi fagorganiserte har ikke mye å vente av ham. Han har ikke lenger noen vilje til at organisasjonen skal arbeide. Han uttalte selv på det nevnte NS-kursus at "Det er staten som skal løse disse spørsmål -" Og han begrunnet sin innmeldelse i NS med at han ville medvirke "til den nyordning som det tyske folk arbeider for". Tydeligere kan ha n ikke få sagt det: Han er i tysk sold og vil arbeide for at staten skal overta løsningen av fagforeningsspørsmålene.

En slik mann er leder for det kontor som skal overvåke fagorganisasjonens virksomhet. Vi fagorganiserte har noe i vente ser det ut til - - - - .

.V.

De kvinner og menn som av Terboven ble avsatt fra sine hverv som formenn i de 43 landssammenslutninger som gjorde den modige henvendelsen av 17.mai i år, slapp ikke med det. Forfølgelsen gikk videre. De er også allesammen sparket ut av sine yrker. Det er også skjedd etter beslutning fra "høyeste hold". De har fått avskjed i henhold til en skrivelse fra "regjeringspresident" Koch som opptrer på Terbovens vegne.

Denne skrivelsen som er sendt til kst. Johannesen og av ham ekspedert videre til kst. Hustad, lyder:

"De på vedlagte liste oppførte personer har undertegnet den tidligere bekjentgjorde henvendelse til meg av 17.mai 1941, en henvendelse som i sitt innhold i enhver henseende strider mot de retningslinjer som ble trukket opp i Reichskommissars tale 25/9-40. Disse statstjenestemenn har dermed forbrutt seg mot § 1 i forordningen av 4. oktober 1940.

Disse personer har gitt tilkjenne, at de i sin grunnleggende holdning ikke er villige til å understøtte Norges gjenoppbygning. Jeg venter derfor at De omgående tar de nødvendige skritt til å få undertegnerne fjernet fra statstjenesten. Videre skal de nevnte personer fratas sine øvrige offentlige oppdrag."

Denne nazistiske bannbulen ra mer blant mange andre også våre tillitsmenn Buland, Narvestad, Bernhard Andresen og Høyne, som alle i tillegg til fengselsstraffen også er kastet ut av de stillinger de hadde ! Samme skjebne er rammet de ledende tillitsmenn i de øvrige forbund. Folk med opptil 40 års tjeneste måtte gå på dagen !

. V .

De fleste av oss øyner nå avslutningen på krigen, og stadig flere tar opp med seg selv og blant kamerater spørsmålet om hvilken stilling organisasjonen kommer til å innta etter at det nåværende "styre" blir avløst med ordnet,demokrati. Her må vi merke oss at organisasjonene under de nåværende forhold ikke kan ha noen nevneverdig betydning. Hvis de prøver å hevde seg, blir de slått ned på. Og lederne blir satt i fengsel eller konsentrasjonsleir. Organisasjon og diktatur kan ikke trives sammen. Den mangel på samfundsorden, som idag er fremherskende, vekker hos alle gode nordmenn viljen til å kunne ta et skippertak for å bringe tingene på plass igjen. Det er nettop her organisasjonene skal ta sitt store løft.

Organisasjonene hadde nådd langt fram i det norske demokrati. Organisasjonene gikk aktivt inn for løsningen av utallige samfundsviktige funksjoner.. De var et ledd i samfundsapparatet. Derfor vil den nye dag over landet igjen vite å finne organisasjonener som på alle måter vil sette ryggen til for å gjenreise landet. På arbeidslivets område vil fagorganisasjonen igjen være å finne på fremste plass.

Men betingelsen for at fagorganisasjonen skal kunne løse sine oppgaver, er at den har albuerom, at den får frihet, men at den også vet å bruke sin frihet under samfundsmessig ansvar. Landets næringsliv skal reorganiseres på sunn basis, den nazistiske korupsjon i arbeidslivet skal fjernes. Arbeidslivet skal settes inn for å heve folket ut av den nazistiske hengemyr. Her trenger vi en fagbevegelse med fritt tenkende og fritt talende medlemmer. Kort sagt samfunnet trenger en

FRI FAGBEVEGELSE.